

Amada Saa Fuentes, membro da Dirección Nacional e da Comisión Executiva do SLG

Amada Saa Fuentes rexenta unha explotación de vacún de carne na parroquia de Sello, en Lalín (Pontevedra). Con vinte reses e uns douscentos ferrados de terras, abandonou a produción láctea hai dous anos por motivos familiares. Tras formar parte da lista de Pontevedra do Sindicato Labrego Galego nas Eleccións a Cámaras Agrarias, agora deu un paso máis no seu compromiso coa loita agraria na Galiza ao entrar na Dirección Nacional e na Comisión Executiva da organización. Con ela falamos dos problemas do sector co que gaña o pan e da actualidade do SLG.

“Deben ser afiliados e afiliadas quen teñen que dirixir o Sindicato Labrego”

■ **¿Como valora os primeiros meses de funcionamento da comisión executiva do SLG?**

É a primeira vez que funciona un órgano destas características no sindicato. É unha boa forma de que a afiliación participe no debate dos temas que afectan á organización. Eu son da opinión de que deben ser os afiliados e afiliadas quen teñen que dirixir o sindicato e decidir a onde se quere chegar. E unha boa vía para isto é que participen en órganos como a Dirección Nacional ou a Comisión Executiva.

■ **Como gandeira, ¿cal pensa que é a situación actual dos produtores de carne en Galiza?**

A situación está bastante mal. O goberno non mira nada por nós, e temos o problema engadido de que os dereitos por nutrices marcharon no meirande, polo que non temos os suficientes para reflectir a nosa produción. Eu, por exemplo, só teño cinco dereitos de nutrices; e como a min, acontécelle a moita xente, e

Amada comparte as responsabilidades no SLG coa titularidade dunha explotación de vacún de carne

vémonos seriamente prexudicados á hora de cobrar subvencións. Se tivésemos bos prezos para a nosa produción non tiñamos que estar pendentes das axudas, que están concentradas nunhas cantas explotacións.

■ **¿E como andan os prezos?**

En canto aos prezos, temos

que buscarnos a vida. No meu caso, estou comercializando bastante ben, pois véndolle a dous carneiros. Nembargantes, hai outra xente que padece máis a baixada dos prezos e mesmo se lles rin dos becerros. Os cebadeiros estannos a facer moito dano, pois están pro-

ducindo baixo o selo da Indicación Xeográfica Protexida (IXP) Ternera Gallega cando non é carne que non obtiveron a través de métodos de alimentación naturais, senón a base de penso. Isto prexudica aos que alimentan aos becerros con leite ata o intre da venda.

“Se estivésemos unidos todo iría mellor e non se rirían de nós”

■ **¿Pensa que a nova Política Agraria Común vai solucionar algo ou, pola contra, vai ser máis prexudicial?**

Penso que vai ser máis prexudicial aínda. Por exemplo, segue sen fixar uns prezos mínimos para que se poida vivir do traballo agrario. O que deberían facer é suprimir as subvencións e fixar prezos dignos polos nosos produtos. Iso sería o ideal e a base de todo, pagar o traballo cun prezo decente.

Nembargantes, dedícanse a baixar de seguido os prezos, pero non de cara ao consumidor, que ten que pagar cada vez máis. Coa nova PAC as subvencións coas que nos estaban a axudar para paliar esta situación non van chegar nin á metade da xente por mor do mal reparto dos dereitos. Moitas explotacións terán que pechar, o cal levará canda si que cada vez quede menos xente no medio rural e que mozos e mozas non se animen a ficar.

■ **¿Hai lugar para a esperanza?**

Home, eu estou vivindo ben da miña explotación. Gustaríame animar á xente a seguir adiante. Unha das vías para mellorar é a do asociacionismo ou cooperativismo, xuntarse por zonas para vender o noso produto en mellores condicións e ter capacidade para comercializar prescindindo dos intermediarios.

Eu estaría disposta a formar este tipo de asociación con outras explotacións da comarca do Deza, polo que se hai algunha interesada non ten máis que poñerse en contacto coa oficina local do Sindicato Labrego Galego. Se estivésemos unidos iría todo mellor e non se rirían de nós.

“Ternera Gallega debe garantir uns prezos mínimos e non amparar cebadeiros industriais”

■ **Daquela, ¿pensa que a IXP de Ternera Gallega non está a cumprir as expectativas para as que foi creada?**

Eu estou en Ternera Gallega, pero este ano non marquei ningún becerro, xa que o único que se limitaban a facer era poñerlle un pendente de Suprema ás reses para marcalas e nada máis.

Aí remataba todo. Despois tiña que buscarme a vida para vender, pois a lista de matadoiros e carnicerías que nos da IXP pagaban os prezos que lles petaba, polo que me vía obrigada a buscar a quen me pagase o produto a un prezo razoábel. Por iso non marquei este ano.

Penso, xa que logo, que Ternera Gallega non está a cumprir as súas expectativas. Precisamente por amparar aos cebadeiros industriais e por deixarnos desasistidos a produtores e produtoras na comercialización. É dicir, que esta IXP non nos resolve nada.

Por outra banda, as carnicerías e matadoiros adscritos saben que poden mercar becerros sen marcar que están criados nas mesmas condicións que os amparados por Ternera Gallega. É dicir, que poden conseguir unha carne de igual calidade sen os custes adicionais que leva canda si adquirir bece-

Para Amada Saa os problemas que arrastra o sector cárnico poderían solucionarse potenciando o asociacionismo

ros da IXP.

■ **Diante desta problemática da Ternera Gallega, ¿que se debería facer?**

Garantir uns prezos mínimos, mellorar as condicións de comercialización e non amparar á carne producida

polos cebadeiros industriais. Tamén deberían diferenciar as categorías da carne producida, pois a pesares de empregar métodos de cebado similares, pódense dar diferencias entre a carne por mor da raza do becerro.